

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milady Haplové a JUDr. Milana Kamlacha a v právní věci žalobkyně **J. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o návrhu na ustanovení zástupce, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 12. 2004, č. j. 20 Cad 57/2004 – 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II.** Žalované **se n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) shora uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým soud stěžovatelce neustanovil zástupce z řad advokátů pro řízení ve věci rozhodnutí žalované č. I. ze dne 13. 10. 2004 o nároku na plný invalidní důchod. Krajský soud po posouzení žádosti o ustanovení zástupce a s přihlédnutím k obsahu žaloby, která splňuje náležitosti ust. § 71 odst. 1, 2 s. ř. s. dospěl k závěru, že ochrana práv stěžovatelky v tomto řízení nevyžaduje, aby jí soud ustanovil zástupce k ochraně jejích zájmů.

V podané kasační stížnosti stěžovatelka namítá, že usnesení, které jí bylo doručeno 12. 1. 2005 nerozumí, nechápe, proč nebyla předvolána k jednání a proč jí byl zamítnut „právní poradce“.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 20 Cad 57/2004 vyplývá, že stěžovatelka podala dne 8. 11. 2004 žalobu (nesprávně označena jako „odvolání“ pozn. soudu),

v níž se domáhá přiznání plného invalidního důchodu z důvodu změny zdravotního stavu, v doplnění odvolání požaduje přiznání plného invalidního důchodu zpětně, posouzení zdravotního stavu soudním lékařem a zároveň žádá soud o ustanovení právního zástupce k zastupování při jednání u soudu. Žádost doložila Potvrzením o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudního poplatků. Rozhodnutím č. I. ze dne 13. 10. 2004 žalovaná zamítla žádost stěžovatelky o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že podle posudku lékaře OSSZ v Novém Jičíně ze dne 10. 8. 2004 není plně invalidní, ale jen částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 35 %. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %.

Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatelka napadla výrok usnesení Krajského soudu v Ostravě o neustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení ve věci rozhodnutí žalované č. I.

Před posouzením kasační stížnosti proti neustanovení zástupce se Nejvyšší správní soud musel zabývat skutečností, že stěžovatelka není v tomto kasačním řízení zastoupena advokátem. Zde se Nejvyšší správní soud odvolává na judikát č. 486/2005 Sb. Nejvyššího správního soudu, dle něhož v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobci není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti pro nedostatek právního zastoupení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě v rozsahu důvodu uplatněného v kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 35 odst. 7 s. ř. s. navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Pro ustanovení zástupce soudem zákon tedy stanoví dvě základní podmínky, které musí být splněny, současně.

Z žaloby a jejího doplnění zcela jasně vyplývá, že stěžovatelka chápe smysl rozhodnutí č. I. žalované, když se domáhá přiznání plného invalidního důchodu z důvodu změny zdravotního stavu a dokonce i jeho přiznání zpětně. V projednávané věci před krajským soudem bude přezkoumáváno, zda rozhodnutí žalované je v souladu s právním i skutkovým stavem, který tu byl v době jeho vydání, přičemž rozhodující bude posouzení zdravotního stavu odbornou lékařskou komisí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Nejedná se o skutkově složitou věc, podle obsahu žaloby stěžovatelka chápe smysl jednání před Krajským soudem v Ostravě a je tudíž schopna dostatečnou měrou chránit své zájmy. Je to především formální a obsahová úroveň žaloby (ve věci, která není po stránce skutkové a právně složitá), která je kritériem pro úvahu soudu o potřebě ochrany zájmu žalobkyně při rozhodování o jejím návrhu na ustanovení advokáta. Obsahuje-li žaloba veškeré náležitosti a žalobkyně neuvede jediný důvod, jímž by svou způsobilost hájit sama své zájmy před soudem zpochybnila, soud žádost jako nedůvodnou zamítne, aniž by se musel zabývat splněním další podmínky ust. § 35 odst. 7 s. ř. s., tj. plněním předpokladu pro osvobození od soudních poplatků (viz. rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2004, č. j. 4 As 21/2004 – 64).

Zamítl-li krajský soud žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z důvodu, že ochrana práv stěžovatelky v tomto řízení nevyžaduje, aby jí soud ustanovil zástupce k ochraně jejích

zájmů, nejde o nezákonný postup soudu, neboť právo na právní pomoc v řízení před soudy není právem absolutním, ale právem realizovatelným jen ze zákonem stanovených podmínek.

Pokud se týká námitky stěžovatelky, že nebyla předvolána k jednání, Nejvyšší správní soud k této námitce pouze uvádí, ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 20 Cad 57/2004 nevyplývá, že by předseda senátu nařídil jednání k projednání věci samé. Napadeným usnesením krajský soud pouze upravil vedení řízení, protože stěžovatelka podala společnou žalobu proti dvěma rozhodnutím žalované ze dne 13. 10. 2004 č. I. a č. II. týkající se nároku na plný invalidní důchod a nároku na částečný invalidní důchod. V případě obou těchto rozhodnutí dosud nedošlo k jejich meritornímu projednání, proto nebylo třeba nařizovat jednání.

Nejvyšší správní soud nezjistil pochybení v napadeném usnesení Krajského soudu v Ostravě naplnění důvodu kasační stížnosti, a proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona, žalovanému správnímu orgánu v tomto stadiu řízení náklady řízení nevznikly, soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. ledna 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu